

syn til Vedligeholdelsen. Denne bør, forsaavidt angaar de forøgede Vedligeholdelsesomkostninger, som fremkomme ved Reguleringen, paahvile de Samme, som have Reguleringsbyrden, og paahvile dem i samme Forhold. Jeg tror ogsaa, at man ved at fordele Byrden paa denne Maade, som jeg her udtaler mig for, vil simplificere det hele Forhold en hel Del for Landvæsenkommissionerne. Det er vistnok en af Landvæsenkommissionernes vigtigste Opgaver at træffe et rigtigt Fundament for Fordelingen af disse Byrder; men dette Lovforflag gjør det dobbelt vanskeligt, idet det paa lægger Landvæsenkommissionerne at udfinde en Maalestof for Byrden ved Reguleringen af Bandlebet og derefter en anden Maalestof for den fremtidige Vedligeholdelse, og den Maalestof, som man vil have, at Kommissionerne skulle udfinde i sidste Tilfælde, vil vist være meget vanskelig at udfinde. § 13 siger nemlig: „Forpligtelsen til Vedligeholdelsen af et Hovedvandløb paahviler samtlige Eiendomme, som have Nytte og Interesse af dets Tilstedeværelse og gode Tilstand, hvad enten de grændse umiddelbart til Bandlebet eller ikke.“ Naar man nu skal udfinde dem, der have Nytte og Interesse af Vandløbets Tilstedeværelse og gode Tilstand, vil man allerede komme i nogen Forlegenhed. Nytte og Interesse af Vandløbets Tilstedeværelse have jo for det Første Bredereieren, Bandlebseieren, idet han f. Ex. har Nyttens af Fiskeriet, Netten til at bruge Vandet til Overvisling o. s. v. Det er en Slags Nytte; fremdeles har f. Ex. Bandlebseieren ogsaa Nytte og Interesse af Vandløbets Tilstedeværelse. Jeg veed ikke, om Meningen her skal være den, at der blot sigtes til Nyttens og Interesses af Bandlebets Tilstedeværelse i Egenkab af Vandafledningskanal? I saa Tilfælde burde det i hvert Fald have været udtalt. — Der er endnu et enkelt, mere almindeligt Punkt, som jeg kunde ønske at gjøre et Par Bemærkninger om. Det er, som jeg antydede, Spørgsmaalet om Udvidelsen af de Regler, der for Liden gjælde for Hovedvandløbene, til i det Væsentlige at gjælde ogsaa for de mindre Vandløb. Man vil, efter hvad jeg her har anført, forstaa, at jeg finder det naturligt, at Vandløbene inddeles i 2 Klasser. Den ene Klasse af Vandløb er den, ved hvilken Fordringerne til Bands Afledning syldesgjøres ved, at de holdes oprensede til deres rette gamle Brede eller Dybde, eller ved hvilken det i hvert Fald er tilstrækkeligt, naar der hift og her sker en enkelt yderligere Udvidelse. Dette svarer altsaa til, hvad vi nu kalde de mindre

Vandløb. For disse mindre Vandløb synes det at være den naturlige Regel, at Vandsynsmændene føre det aarlige Tilsyn og afgjøre Tvistigheder, der opstaa. Der forekommer nemlig her ikke Spørgsmaal, som ligge ud over, hvad Vandsynsmændene kunne magte. Fremdeles gjælder det for disse Vandløbs Bedkommende, at en stor Del af dem behøver ikke at staa under Tilsyn, men andre derimod kunne trænge til at staa under et offentligt Tilsyn, naar man skal kunne vente, at de blive oprensede og vedligeholdte paa tilbørlig Maade og i rette Tid. Dette Tilsyn tilfalder ganske naturligt Sogneraadene, som ogsaa her ville kunne magte Opgaven. Der fordres nemlig ikke Regulativer af anden Bestaffenhed, end at de meget vel ville kunne affatte dem. Den anden Klasse af Vandløb er saabanne, som, for at Fordringerne til dem om at gjøre fuld Nytte som Vandafledningskanaler kunne ske Fyldest, maa underkastes en egentlig Regulering. Disse Vandløb, tror jeg ikke, det kan gaa an at lade enten Sogneraadene eller Vandsynsmændene føre Tilsyn med. De opstaaende Spørgsmaal ville nemlig ofte være af en saa vanskelig Bestaffenhed, at det kun er gennem Landvæsenkommissionens og Amtsrådernes Tilsyn, at man kan faae en ordentlig Regulering tilveiebragt. Det foreliggende Lovforflag har derimod ogsaa paa dette Omraade foretaget en Forandring, som jeg ikke kan finde heldig. Det vil i det Væsentlige overføre de Regler om Regulering og Vedligeholdelse, der gjælde for Hovedvandløbene, til at gjælde ogsaa for de mindre Vandløb, der nu staa under Sognerådernes Tilsyn, og jeg tror, at Alle ville være enige med mig i, at disse Vandløb, der nu staa under Sognerådernes Tilsyn, neppe alle kunne være af den Bestaffenhed, at det skulde være nødvendigt med Hensyn til dem at gennemføre en saadan Regulering, som nu finder Sted for Hovedvandløbets Bedkommende. Det kan være, at der er en Del af dem, som trænge til en saadan Regulering, og hvilke den derfor ogsaa bør blive tilbed; men jeg mener, at det i saa Fald var det Naturlige, at Amtsrådene optog disse Vandløb under deres Tilsyn og lod dem blive en Regulering tilbed. Her er et Punkt, som jeg tillader mig at gjøre opmærksom paa. Grunden til, at de Vandløb, der trænge til en saadan Regulering, ikke ere komne ind under Amtsrådernes Tilsyn, ligger mulig i, at det er Amtsrådene, der selv bestemme, hvilke Vandløb der skal indbrages under deres Tilsyn. Det kunde derfor være et Spørgsmaal, om man ikke bør